

Era noaptea de-Ajun,
și în casa tăcută
niciun biet șoricel
nu-ndrăznea să se-audă.

Nu demult împlețiți
cu fir gros pe alese,
ciorăpeii pe Moș
l-așteptau să-i îndese.

Toți copiii visau,
înveliți în pățuc,
jucării, cărțile,
daruri dulci din belșug.

Eu, alături de mama,
adormisem buștean,
după ce mă luptasem
cu somnul în van.

Când, deodată, în curte
se stârni hărmălaie,
și, cu gesturi buimace,
am sărit în odaie.

Am fugit să trag iute
perdeaua ușoară
și-am deschis larg canatul
să văd ce-i afară.

Peste-ntinderea ninsă
ce sclipea alb și pur
bătea aprigă luna,
luminând împrejur.

Și-am rămas ca-ntr-o vrajă
văzând cum se lasă
din văzduhuri o sanie
sprinten-voioasă.

Vizitiul cu barbă
și plete de-argint
își mâna iute renii
din ham, chiuind.

„Moș Crăciun!“ mi-am dat seama.
Venea încărcat
și-ndemna echipajul
strigând ne'ncetat:

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

